

Anh vẫn hoài yêu em

TRỊNH LÂM NGÂN

Ai có hỏi vì đâu ta đã xa nhau rồi. Biết làm sao em nói đây
(Anh đã nhủ lòng) em thôi chờ nên u sầu, hãy tìm vui trên phím tơ.

Không trách là tại anh mang ước mơ xa vời, nên tình mình nay dở dang
Nhưng nỗi buồn từ đâu sao cứ theo nhau về khơi dậy niềm đau từng đêm.

Bao tháng ngày bên nhau anh ngỡ tình muôn đời có ai ngờ bẽ bàng,
Phiên khúc tình yêu xưa, chan chứa mộng yêu dấu bỗng nay thành nỗi nhớ.

Bao giấc mộng chung lối giờ đây thành mây khói, theo gió nhẹ bay xa.
Căn gác buồn hiu hắt đàn xưa lạnh cung phím, buồn tiếng buồn trong đêm.

Anh đã nhủ lòng... Chuyện tình ta ngày qua, giờ đây có khi nào em nghe buồn

không? Kỷ niệm xưa có bao giờ khơi dậy trong lòng những ngày tình nồng say.

Nơi phương đó bây giờ Những đêm gió mưa về mờ giáng trời mây buồn không em

hồi và lạnh không em hồi Tình xa xưa đó em có giây phút nào chạnh lòng

Xa quá rồi người đi ta đã hai phương trời nhắc làm chi thêm xót xa.

Thời hết rồi người đi. bao đón đưa trông chờ, bây giờ lẻ loi mình anh.

Xin giữ hoài trong tim hơi nóng nụ hôn đầu với bao lời ước hẹn.

Mai đây đôi ngàn cách, thời gian dù trôi xóa, anh vẫn hoài yêu em.